

O B S A H

	Str.
1. Úvod	7
<p>Hlavní skupiny výsad v oboru konání spravedlnosti (str. 7). — Individuálnost výsad je pravidlem; jediný pokus o úpravu všeobecnou je z r. 1222 (str. 7—8). — Rozbor soudné imunitního obsahu velkého privilegia církve české z r. 1222: <i>vicinatus testimonium</i> místo ordálů (str. 8—9); úprava trestu na <i>soka</i> (9—10); privilegovaná soudní příslušnost pro poddané církve (str. 10—11); <i>testimonium quorumcumque</i> (str. 11); ochrana před zásahy úředníků (str. 11); půhonné svědectví (str. 11—12); taxa za půhon (str. 12); pokuta za zloděje (str. 12); pokuta za zabití (str. 12). — Praktická účinnost svobod velkého privilegia (str. 13). —</p>	
2. Příslušnost žalob na klášterní poddané	14
<p>Stav soudnictví na počátku 13. století (str. 14). — První vymoženosti církve: moravský zákaz přímého styku výkonných orgánů soudních s poddanými (str. 15); assessor z kláštera v řízení s poddanými (str. 16); rušení ordálů (str. 16); úprava příslušnosti určitých druhů řízení (str. 16—21); výsadní úprava příslušnosti řízení <i>ná-rokoného zvláště</i> (str. 17—20); úprava příslušnosti řízení <i>svodového</i> (str. 20—21). — Výsady na privilegované forum pro poddané jednotlivých klášterů: soud dvorský (str. 21—23); soud zemský (str. 23—25); výslovné uvádění vlastního soudnictví klášterního v listinách (str. 25); výlučná příslušnost „pražských úředníků“ (str. 26); analogie na Moravě jsou vzácností (str. 27); souběh vlastního fora pozemkové vrchnostenského a fora privilegovaného při trvajícím exemci od soudů hradských (krajských) (str. 27—28). — Výsady na výlučné vlastní soudnictví jednotlivých ústavů a na pod-půrnou příslušnost soudů privilegovaných (str. 29—32); úprava na Moravě (str. 33); privilegia, v nichž se podpůrnými činí normální soudy práva zemského (str. 33—34); privilegia, v nichž se možnost fora podpůrného neuvádí (str. 35—39); otázka pod-půrnosti soudů normálních a soudů privilegovaných (str. 40—42); některé výsady zvláštní (str. 43). —</p>	
3. Výsadní uspořádání trestního soudnictví	44
<p>Stav trestního soudnictví počátkem 13. století (str. 44—45). — První drobné výhody pro církevní ústavy: zákaz přímého styku s výkonnými orgány knížecími (str. 45); imunita od prohledávání domů (str. 46); klášterní assessor (str. 46); psanci (str. 46—47). — Výsady na trestní pravomoc s vyloučením trestání hrdelního (str. 47—49); ublížení na těle speciálně (str. 48). — Výsady na plně trestní soudnictví nad vlastními poddanými v mezích klášterních statků (str. 49—51). — Výsady na místní popravu bez omezení na vlastní poddané (str. 51—54); vynětí osob šlechtických na Moravě (str. 55). —</p>	
4. Úprava výnosu soudnictví	56
<p>Praxe předimunitní (str. 56). — Všeobecné výsady na všecken výnos soudnictví (str. 57). — Výsady převádějící na kláštery výnos peněžitých pokut a výkupů při jinak nezmeněné příslušnosti soudní (str. 57—60). — Výsady na výnos při současném udělení privilegovaného fora (str. 60—61). — Speciální ustanovení o převedení výnosu výkupů na kláštery (str. 62—64). — Výsady na propadlé jmění provinciálů: stav předimunitní (str. 64—65); výsady formulované všeobecně (str. 65—66); výsady na <i>plen</i> nemovitostí zvláště (str. 67—68); výsady na ochranu proti popravciům (str. 69); výsady na výnos <i>hlavy</i> (str. 70—72); výsady na výnos <i>nároku</i> (str. 73—74); výsady na výnos <i>stodu</i> (str. 74—75); výnos <i>ran</i> (str. 75—76); výnos zločinu krádeže (str. 76—77). — Výsady ve příčině <i>opovědi</i> (str. 77—79). — Výsady ve příčině tak zvané <i>osady</i> (str. 80—81). —</p>	
Rejstřík k celému dílu	83